

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K



Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 31. august 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 398 (alm. del) efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Mikkel Bjørn (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 398:

Vil ministeren i forlængelse af ministerens svar på UUI alm. del – spm. 298 redegøre for, hvor mange udlændinge de seneste 10 år, der har fået et indrejseforbud ophævet i medfør af udlændingelovens § 10, stk. 3 og 4 og § 32, stk. 7, og vil ministeren videre fremsende en tabel over deres nationaliteter samt angive ud fra hver nationalitetsgruppe, hvor mange, der oprindeligt blev dømt til udvisning i forbindelse med kriminalitet?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 32, stk. 7, kan et indrejseforbud, der er meddelt en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, ophæves efter ansøgning, hvis den pågældendes personlige adfærd ikke længere kan anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel imod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. I vurderingen inddrages enhver ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet. Der skal tages stilling til en ansøgning om ophævelse af indrejseforbuddet inden 6 måneder fra ansøgningens indgivelse. Derudover kan et indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2 eller 6, eller i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, eller § 25 b, ophæves, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Endelig kan et indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, ophæves, hvis udlændingen har forladt landet i overensstemmelse med en fastsat udrejsefrist.

I perioden fra den 1. januar 2013 til den 16. september 2023 har Udlændingestyrelsen truffet 14 afgørelser om ophævelse af indrejseforbud meddelt

28. september 2023

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Koncernstyring og Tilsyn
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2023 - 13748
Akt-id 2447697

ved dom og 30 afgørelser om ophævelse af indrejseforbud meddelt ved administrativ beslutning, jf. den bestemmelse, der på nuværende tidspunkt fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 7.

Udlændingestyrelsen har forstået spørgsmålet således, at "kriminalitet" i denne kontekst skal defineres som overtrædelser af straffeloven. Styrelsen kan ikke udarbejde en statistisk opgørelse over, hvor mange af de i alt 44 ophævede indrejseforbud, der blev meddelt i forbindelse med overtrædelser af straffeloven. Det skyldes, at oplysninger om, hvorvidt et indrejseforbud er meddelt på baggrund af overtrædelser af straffeloven, ikke er registreret på en sådan måde, at det er muligt på baggrund af statistiske udtræk at adskille disse sager fra sager om indrejseforbud meddelt af andre årsager.

I tabellen nedenfor er de 44 afgørelser om ophævelse af indrejseforbud fordelt på, om indrejseforbuddene var meddelt ved administrativ beslutning eller ved dom samt på nationalitet.

Afgørelser om ophævelse af indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 7, i perioden fra 1. januar 2013 til 16. september 2023	
Indrejseforbud meddelt ved administrativ beslutning	30
<i>Tyrkiet</i>	7
<i>Thailand</i>	3
<i>Indien</i>	3
<i>*Øvrige</i>	17
Indrejseforbud meddelt ved dom	14
<i>Sverige</i>	4
<i>*Øvrige</i>	10
I alt	44

* Øvrige omfatter nationaliteter med færre end 3 afgørelser grundet diskretionering.

Opgørelsen omfatter alene afgørelser om ophævelse af indrejseforbud truffet i første instans.

Opgørelsen over antallet af afgørelser om ophævelse af indrejseforbud i årene 2013-2014 er endelig og baserer sig på oplysninger i de periodevise redegørelser til Folketinget om anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom og administrativ udvisning. Opgørelsen over antallet af afgørelser om ophævelse af indrejseforbud i årene 2015-2023 er foreløbig og opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 16. september 2023 med efterfølgende manuel korrektion.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

Efter udlændingelovens § 10, stk. 3, 1. pkt., kan en udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 eller § 25, eller som har et indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, nr. 5, i forbindelse med bortfald efter § 21 b, stk. 1, således som udgangspunkt ikke gives opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af 28. juni 2023, af spørgsmål nr. 234, stillet af Udlændinge- og Integrationsudvalget den 12. juni 2023.

Derudover fremgår det af udlændingelovens § 10, stk. 3, 2. pkt., at en udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter § 25 a, § 25 b eller § 25 c, eller som har indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, kan gives opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, medmindre særlige grunde taler derimod.

Det fremgår endvidere af udlændingelovens § 10, stk. 4, at en udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning, ikke kan gives opholdstilladelse efter § 8, stk. 3, og §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, dog tidligst 2 år efter udrejsen. Kravet om, at der skal være forløbet 2 år fra udrejsen, gælder dog ikke for en udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er udvist efter § 25 b eller er meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 2.

Det bemærkes i den forbindelse, at kravet om, at der skal være forløbet 2 år fra udrejsen, før der kan meddeles opholdstilladelse, i praksis skal administreres i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtigelser og således ikke er ufravigeligt.

Udlændingestyrelsen kan ikke udarbejde en statistisk opgørelse over antallet af afgørelser om meddelelse af opholdstilladelse under henvisning til udlændingelovens § 10, stk. 3-4, hvorved et meddelt indrejseforbud er bortfaldet, som er fordelt på, om afgørelsen er truffet i medfør af udlændingelovens § 10, stk. 3 eller udlændingelovens § 10, stk. 4. Det skyldes, at sådanne afgørelser ikke registreres på en sådan måde, at det er muligt at danne en opgørelse heraf på baggrund af statistiske udtræk.

Udlændingestyrelsen har forstået spørgsmålet således, at "kriminalitet" i denne kontekst skal defineres som overtrædelser af straffeloven. Styrelsen kan ikke udarbejde en statistisk opgørelse over hvor mange af de indrejseforbud, som er bortfaldet som følge af meddelelse af opholdstilladelse under henvisning til udlændingelovens § 10, stk. 3-4, der blev meddelt i forbindelse med overtrædelser af straffeloven. Det skyldes, at oplysninger om, hvorvidt et indrejseforbud er meddelt på baggrund af overtrædelser af straffeloven,

ikke er registreret på en sådan måde, at det er muligt at på baggrund af statistiske udtræk at adskille disse sager fra sager om indrejseforbud meddelt af andre årsager.

Det vil forudsætte en meget omfattende og ressourcekrævende manuel gennemgang af et betydeligt antal sager at udarbejde den efterspurgte opgørelse.”

Kaare Dybvad Bek

/

Anette Görtz